

**ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΤΥΦΛΟΥ (Ίω. θ´1-38)
9 ΙΟΥΝΙΟΥ 2024**

Τὸ θαῦμα τῆς θεραπείας τοῦ ἐκ γενετῆς τυφλοῦ μᾶς διηγήθηκε σήμερα, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, ὁ εὐαγγελιστῆς Ἰωάννης. Τὸ ἀνάγνωσμα περιελάμβανε ἕνα ὁλόκληρο κεφάλαιο ἀπ’ τὸ τέταρτο Εὐαγγέλιο. Ὁ συγγραφέας ἐπιλέγει νὰ διηγηθεῖ ἐλάχιστα θαύματα τοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ αὐτὰ τὰ θαύματα προκαλοῦν στὴν συνέχεια διαλόγους μεταξὺ τοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν αὐτοπτῶν μαρτύρων. Στὸ σημερινὸ εὐαγγελικὸ ἀνάγνωσμα τὸ θαῦμα περιγράφεται μέσα σὲ λίγους στίχους καὶ στὸ μεγαλύτερο μέρος τῆς περικοπῆς ἐκτίθεται ὁ διάλογος μεταξὺ τοῦ πρώην τυφλοῦ καὶ τῶν φαρισαίων.

Ὅλοι οἱ παρόντες μέχρι ἐκείνη τὴν ἡμέρα ἔβλεπαν τὸν τυφλὸ νὰ ζητιανεύει, ὅλοι γινώριζαν ὅτι ἦταν τυφλὸς ἀπὸ τὴν γέννησή του. Ἐπειδὴ ἀπ’ τὶς κόγχες τοῦ προσώπου του ἔλειπαν ἐντελῶς τὰ μάτια, ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς κατεσκεύασε μὲ πηλὸ καινούρια μάτια καὶ τὰ τοποθέτησε στὴν σωστή τους θέση στὸ πρόσωπο. Ἔδωσε στὴν συνέχεια ἐντολὴ στὸν τυφλὸ νὰ πλύνει τὸ πρόσωπό του στὴν δεξαμενὴ τοῦ Σιλwάμ, ὥστε νὰ θεραπευθεῖ. Οἱ λεπτομέρειες αὐτῆς τοῦ συγκεκριμένου θαύματος ἀποδεικνύουν ὅτι ὁ Χριστὸς εἶναι ὁ δημιουργὸς τοῦ κόσμου καὶ τοῦ ἀνθρώπου. Ὅταν ρώτησαν τὸν πρώην τυφλὸ τί εἶχε μεσολαβήσει καὶ τώρα ἔβλεπε κανονικά, ἐκεῖνος μὲ ἀπλότητα καὶ σαφήνεια περιέγραψε μὲ συντομία πῶς πραγματοποιήθηκε αὐτό. Ὁ πρώην τυφλὸς δὲν γινώριζε τὸν πρωταγωνιστὴ τοῦ θαύματος, εἶχε ἀπλῶς πληροφορηθεῖ γιὰ τὸν Ἰησοῦ Χριστό. Φαίνεται ὅτι στὴν σκηνὴ τοῦ θαύματος συναντοῦσε γιὰ πρώτη φορά του τὸν Χριστό. Ἐξακολουθοῦσε ὅμως καὶ μετὰ τὴν θεραπεία νὰ μὴν ἔχει δεῖ μὲ τὰ σωματικά του μάτια. Εἶχε ἀκούσει τὴν φωνὴ τοῦ Χριστοῦ, ὅταν τὸν ἔστειλε στὴν δεξαμενὴ τοῦ Σιλwάμ, εἶχε ἀρχίσει νὰ βλέπει μὲ τὰ σωματικά μάτια, ἀλλὰ μέχρι στιγμῆς μὲ αὐτὰ τὰ μάτια δὲν εἶχε (ἀνα)γινώρισει τὸν Χριστό.

Τὸ θαῦμα ἦταν προφανὲς καὶ ἀναμφισβήτητο. Ὅλοι γινώριζαν τὸν πρώην τυφλό. Ἐπειδὴ ἡ τύφλωσή του ἦταν «ἐκ γενετῆς», δὲν ἦταν δυνατὴ ἡ θεραπεία μὲ τὰ ἐπιστημονικὰ ἱατρικὰ μέσα. Ἐὰν ὅμως παραδέχονταν τὸ θαῦμα, θὰ ἦσαν ὑποχρεωμένοι νὰ πιστεύσουν στὸν Χριστό, στὴν διδασκαλία Του καὶ κυρίως τὴν Θεότητά Του. Ἄλλωστε, γιὰ τὸ θέμα αὐτὸ ἔχει προηγηθεῖ στὸ 7ο κεφάλαιο τοῦ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγελίου ἕντονη ἀντιπαράθεση μεταξὺ τοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν Ἰουδαίων. Ὁ ταπεινὸς κατὰ τὰ ἄλλα Ἰησοῦς Χριστὸς διεκήρυσσε ὅτι εἶναι ὁ κατὰ φύσιν Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, οἱ Ἰουδαῖοι τὸν κατηγοροῦσαν ὅτι βλασφημεῖ, Ἐκεῖνος ὅμως

δὲν ὑποχωροῦσε ἀπ' τὴν δήλωση αὐτή, ἀπ' τὴν αὐτοσυνειδησία τῆς Θεότητός Του, ἢ ὁποία ἄλλωστε στὸ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιο δηλώνεται εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς.

Ἐάν οἱ ἄνθρωποι δὲν θέλουν νὰ παραδεχθοῦν τὴν ἀλήθεια, τότε καταφεύγουν στὸ ψεῦδος. Ἡ ἀλήθεια εἶναι συνήθως ἀπλή καὶ σαφής, ἀλλὰ τὸ ψεῦδος εἶναι σύνθετο καὶ περίπλοκο. Στὸ εὐαγγελικὸ ἀνάγνωσμα αὐτὸ ἀποδεικνύεται πολὺ καθαρά. Ἐπειδὴ ἀκριβῶς οἱ φαρισαῖοι καὶ οἱ Ἰουδαῖοι δὲν θέλουν νὰ παραδεχθοῦν ὅτι τὸ θαῦμα πραγματοποιήθηκε ἀπ' τὸν Ἰησοῦ Χριστό, μετέρχονται πλήθος τεχνασμάτων. Τὸ ἐντυπωσιακὸ βεβαίως εἶναι ὅτι ὁ πρῶην τυφλὸς καταρρίπτει καὶ κονιορτοποιεῖ ὅλα αὐτὰ τὰ σοφίσματα. Στὸν δόλο καὶ τὸ θράσος τῶν ἀντιπάλων τοῦ Χριστοῦ, ὁ πρῶην τυφλὸς ἀντιπαραθέτει ἀνιδιοτελεῆς θάρρος καὶ σταθερὴ γενναιότητα γιὰ τὴν ὑπεράσπιση τῆς ἀληθείας. Στὴν ἀρχή, ὅπως ἀκούσαμε, οἱ φαρισαῖοι καλοῦν τοὺς γονεῖς τοῦ θεραπευθέντος νὰ ἐπιβεβαιώσουν ἂν ὄντως αὐτὸς ἦταν ὁ πρῶην τυφλὸς γιὸς τους ἢ ἂν ἔχουν κάποιον ἄλλο τώρα μπροστά τους. Οἱ γονεῖς ἐπιβεβαιώνουν ὅτι πραγματικὰ αὐτὸς εἶναι ὁ γιὸς τους, ἀρνοῦνται ὅμως νὰ ἀποδώσουν τὸ θαῦμα στὸν Ἰησοῦ Χριστό. Γνώριζαν τὶς ἐχθρικές διαθέσεις τῆς Ἰουδαϊκῆς κοινῆς γνώμης ἀπέναντι στὸν Χριστὸ καὶ δὲν τολμοῦσαν νὰ ποῦν τὴν ἀλήθεια, ἐπειδὴ φοβοῦνταν ὅτι θὰ ἀποδοκιμάζονταν καὶ ἐκδιώκονταν ἀπ' τὶς δημόσιες κοινωνικὲς καὶ θρησκευτικὲς ἐκδηλώσεις. Ὁ γιὸς τους ὅμως, ὁ πρῶην τυφλός, ἐπιδεικνύει ἐντελῶς ἀντίθετη συμπεριφορὰ ἀπ' τοὺς γονεῖς του. Ἐκεῖνοι εἶναι καιροσκόποι καὶ δειλοί, αὐτὸς εἶναι ἀσυμβίβαστος καὶ ἀτρόμητος. Στὴν συνέχεια οἱ ἀντίπαλοι τοῦ Χριστοῦ θὰ ἐπικαλεσθοῦν ἄλλη δικαιολογία. Δὲν εἶναι δυνατόν, θὰ ποῦν, νὰ θαυματουργήσῃ ἓνας ἁμαρτωλός, ἓνας παραβάτης τῆς ἀργίας τοῦ Σαββάτου. Ὁ πρῶην τυφλός, χωρὶς νὰ γνωρίζει σὲ βάθος ποιός εἶναι ὁ Χριστός, θὰ ἀπαντήσῃ ὅτι δὲν εἶναι δυνατόν ὁ εὐεργέτης του νὰ εἶναι ἁμαρτωλός. Ὁ Θεὸς πραγματοποιεῖ τὰ θαύματα, ἐπειδὴ εἰσακούει τὶς προσευχὲς τῶν ἁγίων ἀνθρώπων καὶ ὅπωςδήποτε δὲν ἱκανοποιεῖ τὰ αἰτήματα τῶν ἁμαρτωλῶν. Οἱ φαρισαῖοι θύμωσαν καὶ ἐξεδίωξαν τὸν πρῶην τυφλὸ ἀπ' τὴν συναγωγή, ἐπειδὴ εἶχε τὸ θάρρος νὰ τοὺς ἐλέγξει. Θὰ τὸν συναντήσῃ ὅμως ὁ Χριστός, αὐτὴν τὴν φορὰ θὰ τὸν δεῖ μὲ τὰ σωματικὰ του μάτια ὁ πρῶην τυφλός καὶ ὁ Χριστὸς θὰ ἀποκαλύψει σὲ αὐτὸν τὴν Θεότητά Του.

Στὴν ἀρχὴ τοῦ ἀναγνώσματος, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, ἓνας ἦταν τυφλός καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι ἔβλεπαν. Στὸ τέλος ὅμως αὐτὸς ὁ τυφλός, ὄχι μόνο βρῆκε τὴν σωματικὴ ὄραση, ἀλλὰ κυρίως εἶδε μὲ τὰ μάτια τῆς ψυχῆς. Ἐνας τυφλός ἀνοίγει τὰ μάτια τοῦ σώματος καὶ τῆς ψυχῆς, ἐκεῖνοι ὅμως ποὺ εἶχαν ἀνοιχτὰ τὰ σωματικὰ μάτια καὶ νομίζουν ὅτι ἔχουν ἐπαφὴ μὲ τὴν πραγματικότητα, ἀποδεικνύονται τυφλωμένοι ἀπ' τὸν ἐγωϊσμό καὶ τὸν φανατισμό. Στὸν κόσμον μας τὶς περισσότερες φορὲς ἢ ἀλήθεια ἀποκρύβεται καὶ διαστρεβλώνεται, γιὰ νὰ ἐξυπηρετηθοῦν ἄνομα συμφέροντα. Ἄς

ἀντλήσουμε τὰ ἀπαραίτητα διδάγματα ἀπ' τὸ παράδειγμα τοῦ πρώην τυφλοῦ, ὥστε
νὰ ἀντιπαραταχθοῦμε μὲ θάρρος ὑπερασπιζόμενοι τὴν ἀλήθεια.

π. Ν.Η.